

tror, at naar vi nu lægge al Ting sammen, ville Nægtelserne have naaet de 9 Millioner, idet den høie Regjering efter 2den Behandling jo endnu har forlangt 1 Million til, hvoraf den har faaet omtrent Halvdelen. Altsaa søie vi en halv Million til de 8½, der var i Forveien, faae vi 9 Millioner. Hvis vi altsaa have nogen Interesse i at faae Ministeriets konstitutionelle Evne udtrykt i Tal gennem Nægtelser, svarer den til en Nægtelse af 9 Millioner Kroner. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at det særlig var Ministeriets Presse, der onskede dette konstatere, men da det har ligget den paa Sinde, veed jeg ikke, hvorsfor vi ikke ogsaa skulde fortsætte Beregningen paa den Basis. Nogensomhelst anden Interesse har den ikke, thi om det i og for sig er en god og brugbar Finantslov, om Oppositionen eller Regjeringspartiet har været dem, der have bedømt rigtigst eller gjort deres Pligt bedst, har dette aldeles ikke nogen Betydning for. Det er jo ganske klart. Naar der et Aar forlanges dobbelt saa Meget som Aaret i Forveien, uden at man har sikret sig Betingelserne for at faae det Dobbelte bevilget, faar man jo dobbelt saa mange Nægtelser som Aaret i Forveien. Deraf følger aldeles ikke, at Finantsloven bliver en Smule slettere eller bedre, end den var Aaret i Forveien. Nægtelsernes Sum er kun et Udtryk for, hvorvidt man har været heldig i Bedømmelsen af Evnen til at sætte sine Forlangender igjennem. Derimod kommer Spørgsmaalet om de givne Bevillingers Størrelse til at spille en ganske anden Rolle. Naar man vil vide, om den Finantslov, der gaar fra dette Thing, er en brugelig Finantslov — mere vil jeg ikke erklære den for, jeg vil ikke paastaa, at det er en meget rundelig Finantslov; men hvorvidt den er en brugelig Finantslov, som svarer til Statens Tare, og som kan bruges af enhver Regjering, uden at Statens Interesser lide derib, saa bliver det kun Spørgsmaalet om Bevillingernes Størrelse, der faar nogen Betydning. Altsaa det, som det kommer an paa, er at sammenholde Bevillingerne i Aar med Bevillingerne i Fjor, denne Finantslov med tidligere Finantslove. Jeg skal gjøre denne Sammenligning mellem det nu her foreliggende Finantslovsforslag og Finantslovene for de sidste Aar efter 1882, det vil sige, efter den sidste Overenskomst i Fællesudvalg, paa alle Punkter, hvor det kan have nogen Interesse, og jeg skal for Omstændeligheds Skyld, hvis man lægger Vægt derpaa, tage Finantsloven for 1880—81 med, idet der for 1881—82 ikke var nogen Finantslov, det Aar kan derfor ikke her komme i Betragtning. Man vil da

je, at paa § 2 ere Bevillingerne i Aar større end de have været tidligere. Indtægterne af Landvæsenet ere i Aar 876,000 Kr., i Fjor vare de 889,000 Kr. og for 1883—84 vare de 888,000 Kr. Udgifterne paa denne Del af Domænevæsenet vare bevilgede for 1883—84 med 112,000 Kr., for 1884—85 med 119,000 Kr. og i Aar med 127,000 Kr., altsaa ikke lidt høiere. Gaa vi over til Indtægterne af Skov- og Jagtvæsenet og sammenholde dem med Udgifterne, stiller Forholdet sig paa samme Maade. § 1883—84 vare Indtægterne 1,174,000 Kr., i 1884—85 1,144,000 Kr. og i Aar 1,170,000 Kr., og de Udgifter, der ere bevilgede, vare i 1883—84 813,000 Kr., i Fjor 778,000 Kr., men i Aar 815,000 Kr., altsaa ogsaa høiere. — § 6 har særlig været Gjenstand for Forbauelse fra deres Side, som mene, at vi behandle Finantslovens anderledes i Aar end i Fjor. Jeg skal tillade mig her ved Tal at oplyse, at denne Forbauelse hviler paa en overfladist Bedømmelse af de Tal, vi have havt med at gjøre. Det er ganske vist, at medens Overskudet paa § 6 i 1884—85 udgjorde 62,000 Kr., udgjor det i Aar 190,000 Kr. Deraf er der som Postvæsenets Overskud 71,000 Kr. i Fjor, og 238,000 Kr. i Aar. Men Grunden dertil er ikke den, at der i Aar er nægtet Mere end i Fjor, men Grunden er den, at der i Aar er betydelig større Indtægt af Postvæsenet end i Fjor. Den samlede Indtægt af Postbesørgelsen i Fjor var kun 4,019,000 Kr., men i Aar er den 4,354,000 Kr., altsaa et Overskud i Indtægt af henved 350,000 Kr. Men trods det, at der her er et saa betydeligt Overskud, findes det ikke igjen i det endelige Overskud, og det ganske simpelt, fordi Bevillingerne paa Sønningsskonton ere større i Aar end i Fjor. I Fjor blev der bevilget 1,494,000 Kr., i Aar 1,530,000 Kr. Noget af dette er en Folge af kalkulatoriske Poster; men det er ikke udelukkende en Folge af dette. Befordringsudgifterne udgjorde i Fjor 2,126,000 Kr. og i Aar 2,278,000 Kr., her er altsaa en ikke ringe Stigning. Til Eiendomsmene under Postvæsenet var i Fjor bevilget 279,000 Kr., men i Aar er der bevilget 246,000 Kr.; men man maa erindre, at hele Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Postgaards Ombygning i Aar er sat ind og atter er faldet bort. Ellers vilde Bevillingen i Virkeligheden være bleven den samme som i Fjor. Det fremgaar altsaa heraf, at, naar der er et betydeligt større Overskud, saa er det en Folge af betydelig større Indtægter, uden at der til disse svarer større Udgifter i samme Forhold. — Paa Telegrafvæsenet var Underbalancen i Fjor 8,750 Kr., i Aar er Underbalancen 48,500